

גיטין כו.

משנה

הפּוֹתֵב טוֹפְסֵי גִיטִין, צָרִיךְ לְשַׁנֵּי מְקוֹם הָאִישׁ, וּמְקוֹם הָאִשָּׁה, וּמְקוֹם הַזְּמַן.
לְשִׁטְרֵי מַלְוָה – צָרִיךְ לְשַׁנֵּי מְקוֹם הַמְּלוֹנָה, מְקוֹם הַלְוָה, מְקוֹם הַמְּעוֹת, מְקוֹם הַזְּמַן.
לְשִׁטְרֵי מַקְחָה – צָרִיךְ לְשַׁנֵּי מְקוֹם הַלּוֹקֵחַ, וּמְקוֹם הַמוֹכֵר, מְקוֹם הַמְּעוֹת, מְקוֹם הַשְּׂדֵדָה, וּמְקוֹם הַזְּמַן;
מִפְּנֵי הַתְּקָנָה.
רַבִּי יְהוּדָה פּוֹסֵל בְּכוֹלָן.
רַבִּי אֱלֵעָזָר מְכַשֵּׁיר בְּכוֹלָן חוּץ מִגִּיטֵי נָשִׁים, לְשִׁטְרֵי מַקְחָה – לְשִׁטְרֵי מַלְוָה.

אמר רב יהודה אמר שמואל – ר' אלעזר היא

צריכא, שמהמשניות לא ברור מי בעל המימרא :

- קמייתא – "אין כותבין במחובר לקרקע", וקתני "כתבו במחובר לקרקע, תלשו, חתמו ונתנו לה – כשר".
שמואל מסביר שכל המשנה היא ר"א, ולכתחילה אסור לכתוב אפילו את הטופס במחובר, אבל בדיעבד, עם השלים את השטר בכתיבת התורף ("חתמו") בתלוש – כשר.
- סיפא – "הכל כשרין לכתוב את הגט אפילו חרש שוטה וקטן ... שאין קיום הגט אלא בחותמיו".
שמואל מסביר שהמשנה היא ר"א, והמשנה מדברת רק על הטופס, אבל התורף חייב להיכתב לשמה. והסיפא לא מדברת על מקרה זה, אלא שהאישה כשרה לכתוב את הגט שלה לפי שאין קיום הגט אלא במסירתו ולא בחתימה, דהיינו: "אין קיום הגט אלא בעידי מסירה שהם בד"כ החתומים עליו".
- המשנה שלנו – שמואל מסביר שת"ק היינו ר"א.

לשיטת שמואל המעמיד את המשניות לפי ר"א, האם גזרו על טופס משום תורף?

במחובר : גזרו לכתחילה

בחרש שוטה וקטן : לא גזרו כלל

בכתיבת טופסי גיטין : לת"ק לא גזרו כלל

לר"א בסיפא גזרו אפילו בדיעבד

הסבר המשנה לפי שמואל

ת"ק היינו ר' אלעזר 1 – צריך כתיבה לשמה

לא גזרו על הטופס מפני תקנת סופרים – שיהיו גיטין מצויים

גזרו שלא לכתוב תורף בשאר השטרות – גזירה משום גיטין

ר' יהודה – צריך כתיבה לשמה

גזרו טופס משום תורף

גזרו שטרות משום גיטין

ר' אלעזר 2 – צריך כתיבה לשמה

גזרו טופס משום תורף

לא גזרו שטרות משום גיטין

הסבר המשנה לפי שרב שבתאי אמר חזקיה

ת"ק היינו ר' מאיר – רק צריך חתימה לשמה

גזרו תורף שלא יבואו לידי קטטה (אבל אפשר לכתוב מראש "הרי את מותרת לכל אדם")

גזרו שטרות משום גיטין

(יתר המשנה מתפרשת כשיטת שמואל לעיל)

הסבר המשנה לפי רב חסדא אמר אבימי

1. **ת"ק היינו ר' מאיר** רק צריך חתימה לשמה

גזרו תורף כדי שלא ימצא גט מוכן ויעגן את אשתו (רש"י: יעגן = יותר אותה גרושה. ריטב"א: יעגן =

יזרוק את הגט בכעסו באופן שתהיה ספק גרושה)

2. **ת"ק היינו ר' אלעזר** – בעינן כתיבה לשמה

לא גזרו על הטופס כדי שבעלה לא יצא למדינת הים ללא גט ויותר אותה עגונה